

สนสองใบ

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Pinus merkusii* Jungh. & de Vriese

วงศ์ : PINACEAE

ชื่ออื่น : เกี๊ยะเปลือกหนา (เขียงใหม่) เขียงเขา (กะเหรี่ยง แม่ฮ่องสอน) สะรอล (เขมร สุรินทร์)

จ้วง (ตะวันออกเฉียงเหนือ เนื้อ) สนเขา (กลาง)

พรรณไม้ประจำจังหวัด : -

ลักษณะทั่วไป : เป็นไม้ยืนต้นขนาดใหญ่ สูงถึง 30 เมตร ลำต้นเปลาตรง ลักษณะเรือนยอดค่อนข้างกลมหรือโปร่งแผ่แบนกว้างๆ กิ่งมีขนาดค่อนข้างใหญ่ หนา บางทีเห็นเรือนยอดแผ่เรียงเป็นชั้น ๆ เปลือกสีเทาดำ สีดำ มีความหนามาก และแตกเป็นร่องลึกตามยาวของลำต้นและมีรอยตัดขวางบ้างเป็นระยะๆ ใบ เล็กเรียวยาวเข็ม อยู่รวมกันเป็นกระจุก กระจุกละ 2 ใบ แต่ละใบมีลักษณะเป็นเส้นยาวหนา ค่อนข้างเหนียว สีเขียวเข้ม ดอก เป็นช่อ แยกเพศแต่อยู่ต้นเดียวกัน ผล ของไม้สนสองใบเรียกว่า โคน (cone) มีลักษณะเป็นรูปกรวยยาวมีเกล็ด (scale) หุ้มอยู่โดยรอบ มีขนาดของโคนยาวประมาณ 10 - 12 เซนติเมตร กว้าง 5 - 6 เซนติเมตร โคนของสนสองใบเมื่อแก่จัดมีสีเขียวปนน้ำตาล และเมื่อสภาวะภูมิอากาศพอเหมาะเกล็ดจะเปิดออกให้เมล็ดซึ่งมีปีกติดอยู่หุ้มนวลออกมา เมล็ด มีครีบทีขาวบางเป็นปีกอยู่ที่ตอนปลาย เมล็ดเป็นรูปไข่เรียวยาวเป็นสองเท่าของความกว้าง

การกระจายพันธุ์ : ในประเทศไทยพบทางบริเวณภาคเหนือ ภาคกลาง และ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบที่ระดับความสูงตั้งแต่ 30 เมตร จนถึง 2,000 เมตร

ออกดอก : พฤษจิกายน – ธันวาคม ผลแก่ เมษายน - มิถุนายน

การขยายพันธุ์ : โดยการเพาะเมล็ด

ประโยชน์ : ปลูกเป็นไม้ประดับกลางแจ้ง เนื้อไม้ ใช้ในการก่อสร้าง ทำไม้ประสาน ทำเครื่องเรือน และเฟอร์นิเจอร์ภายใน ทั้งนี้เนื้อไม้ยังใช้ในอุตสาหกรรมเยื่อกระดาษ น้ำมันสนและชันสน สังกะหร่ายขึ้นผสมในสีและสิ่งเคลือบผิว ใช้เป็นส่วนผสมในการทำน้ำหอมและสารแต่งกลิ่น

